

ŚREDNIOWIECZNE KOŚCIOŁY HALOWE NA ŚLĄSKU CZEŚĆ 1. KOŚCIOŁY Z XIII W.

HANNA KOZACZEWSKA-GOLASZ

STRESZCZENIE

Wiek XIII to okres szybkiego rozwoju architektury sakralnej od wczesnogotyckiej, przez krótką fazę gotyku zwanego klasycznym, do gotyku rozwiniętego w końcu stulecia. Układ halowy otrzymało na Śląsku 9 kościołów parafialnych, 4 kościoły zakonne oraz kolegiata. Kościoły parafialne miały krótkie 3 – 4 przęsła korpusy, z wyjątkiem kościołów w Grodkowie i Złotorzy, gdzie było po 5 przęseł. Do połowy XIII w. prezbiteria tych kościołów miały plan prostokątny, nawy boczne zamknięte były od wschodu ścianami prostymi, a kościoły nie posiadały wież.

Nowy układ przestrzenny zamierzano zastosować w cysterskim kościele w Henrykowie, rozpoczętym około 1230 r. Układ halowy miało otrzymać trójnawowe prezbiterium, zakończone od wschodu ścianą prostą, otoczone kaplicami. Po 1241 r. zmieniono koncepcję na bazylikową, podwyższając nawę środkową.

Mury zewnętrzne kościołów z 1 poł. XIII w. podparte były przyporami, mimo że korpusy nawowe pozostawały bez sklepień. Prawdopodobnie sklepienie były tylko prezbiteria, co można sądzić po jedynym lepiej zachowanym prezbiterium kościoła św. Wawrzyńca we Wrocławiu. Sześciokątne sklepienie oparte było na słupkach w narożach wnętrza, przy pilastrach w środku ścian podłużnych oraz na wspornikach. We wrocławskim kościele franciszkańskim przesklepiony był także korpus nawowy, żebra spływały na ścianach na pilastry ze słupkami w narożach. W Henrykowie sklepienia miały się opierać na narożnych słupkach i pośrednich wspornikach.

W prezbiterium kościoła parafialnego w Grodkowie rozpoczętym około 1250 r. żebra spływają na wiązki słupek podwieszonych, dwupoziomowych, o dekoracyjnych głowicach. Bryła kościoła w Grodkowie wzbogacona została o zakrytą i otwartą kruchtę. Wcześniej zakryta z czasów budowy została stwierdzona tylko we wrocławskim kościele św. Wawrzyńca.

3 ćw. XIII w. przyniosła wzbogacenie bryły i wnętrza kościołów parafialnych. Zmieniono zakończenie wschodnie prezbiterium z prostokątnego na trójboczne (Głubczyce, Racibórz), a korpusy nawowe otrzymały po dwie wieże zachodnie (Złotorzya, Głub-

czyce, Racibórz). Nie tylko prezbiteria, ale także korpusy nawowe przekrywano sklepieniami krzyżowo-żebrowymi. Stosowano różne sposoby podparcia żeber: w Złotorzy – wiązki słupek schodzących do posadzki; w Głubczycach rozpoczęto budowę jednego filara krzyżowego ze słupkami, ale kolejne wzniesiono ośmioboczne wydłużone bez słupek, przy ścianach pozostawiono wiązki słupek. Natomiast w prezbiterium w Raciborzu zastosowano słupki podwieszane, a w korpusie zrezygnowano ze słupek na rzecz wsporników.

W 1268-1269 r. rozpoczęto przebudowę kościoła cysterskiego w Trzebnicy od kaplicy św. Jadwigi, która otrzymała wewnątrz rozczłonkowane gęsto rozmieszczonymi wiązkami słupek schodzących do posadzki. Jednak w rozpoczętym nieco później, w 1272 r. kościele cysterskim w Kamieńcu Żąbkowickim całkowicie zrezygnowano ze słupek – żebra wtapiają się w ściany lub w filary. Jeszcze w dolnym kościele kolegiaty św. Krzyża w prezbiterium występują półfilary, ale w transepcie, przesklepionym do 1290 r., i korpusie dolna powierzchnia ścian pozostała bez rozczłonkowań, żebra wtapiają się w ściany, podobnie jak w górnym prezbiterium, ukończonym w 1295 r.

W końcu XIII w. nastąpiło wyraźne odejście od klasycznego rozczłonkowania słupkami. Ten specyficzny dla architektury śląskiej sposób kształtowania wnętrza, odmienny od gotyku klasycznego, doprowadził do czternastowiecznego gotyku rozwiniętego.

Na zewnątrz mury kościołów halowych od 1 ćw. XIII w. posiadały przypory, które nadawały im charakter gotycki. Ich bryły początkowo oszczędne, o prostokątnych zamknięciach, w 3 ćw. stulecia wzbogaciły się o wielobocznie zakończone prezbiteria oraz o dwie wieże zachodnie. Wzrastała wysokość elewacji, ilość przypór i wielkość okien. Kościoły rozpoczęte w 4 ćw. XIII w. - kolegiata św. Krzyża we Wrocławiu i kościół cysterski w Kamieńcu Żąbkowickim prezentują rozbudowane, rozczłonkowane, wysokie bryły gotyku rozwiniętego.

Słowa kluczowe: Śląsk, architektura gotycka, kościoły halowe

MEDIEVAL HALL CHURCHES IN SILESIA PART 1. CHURCHES IN THE 13th C.

ABSTRACT

The 13th century was a period in which we can observe fast development of sacral architecture, starting from early gothic architecture through a short phase of gothic called classical gothic,

to gothic architecture developed at the end of the century. A hall design was used to build 9 parish churches, 4 abbey churches and a collegiate building. The parish churches had short 3–4-bay

naves, except for the churches in Grodków and Złotoryja, where there were 5 bays. Until the mid 13th century the chancels of these churches were built on a plan of a rectangle, aisles were closed with straight walls from the eastern side and churches did not have any towers.

The new spatial design was to be used in a Cistercian church in Henryków, whose construction started about 1230. The hall design was planned for a three-aisle chancel closed with a straight wall from the eastern side and surrounded with chapels. After 1241 the concept was changed, the height of the nave was increased and thus the church became a basilica.

From the first half of the 13th century, external walls of churches were supported on buttresses although the naves were left without vaults. Most probably only chancels were vaulted, which can be seen in one of the best preserved chancels in the Church of St. Valery in Wrocław. The vault is divided into six sections and supported on attached shafts in the corners of the interior near pilasters in the middle part of walls and on brackets. In the Franciscan church in Wrocław, the body of the nave was vaulted too, ribs would go down the walls to pilasters with attached shafts in the corners. In Henryków vaulting was supported on attached shafts in the corners and indirect brackets.

In the chancel of the parish church in Grodków, the construction of which started about 1250, ribs are joined at clusters of bi-level, suspended attached shafts with decorative heads. The body of the church in Grodków was enriched with a sacristy and an open porch. The only sacristy found earlier was the sacristy in the Church of St. Valery in Wrocław.

The third quarter of the 13th century was the time when both the bodies of parish churches and their interiors became more complex. The west end of the chancel is no longer rectangular, it became a three-sided structure (Głubczyce, Racibórz) and two western towers were added to the naves (Złotoryja, Głubczyce, Racibórz). Not only chancels but also the naves were covered by cross-ribbed vaulting. Various ways of supporting ribs: in Złotoryja – clusters of attached shafts going

Wstęp

W czasach wczesnochrześcijańskich halowe wnętrza najwcześniej pojawiły się w przyziemiach westwerków karolińskich¹, potem w kryptach². Powiększające się krypty od X w. miały charakter podziemnych kościołów. Ich wnętrza, niskie i słabo oświetlone, przekryte były jednolitą siecią sklepień. Układ halowy w kościołach zaczęto stosować od początku XI w. obok układu bazylikowego. W 1009 r.³ w St. Martin w Canigou (Katalonia) zbudowano pierwszy kościół halowy, nieco później w 1017⁴ w Westfalii wzniesiono Bartholomäuskapelle w Pa-

down to the floor; in Głubczyce one pillar was crossed with attached shafts and all other pillars are eight-sided without attached shafts, however, near walls there are clusters of attached shafts, while in Racibórz there are suspended attached shafts, and in the nave only brackets were used and there are no attached shafts.

At the turn of 1268 and 1269 the construction of a Cistercian church in Trzebnica was started with erecting St. Hedwig Chapel with its interior divided by numerous clusters of attached shafts reaching the floor. However, in a Cistercian church in Kamieniec Żąbkowski, the construction of which started a little later on – in 1272, attached shafts were given up completely, ribs are set in walls or pillars. Even in the lower part of the Collegiate Church of the Holy Cross, in the chancel there are semi detached pillars, however, in the transept, which was vaulted until 1290, and in the body of the church the lower part of walls was simple without any additional elements, ribs are set in walls just like in the upper chancel completed in 1295.

At the end of the 13th century, the classical division into attached shafts was given up completely. This way of shaping interiors, so characteristic for Silesian architecture, was different from classical gothic architecture and led to the developed gothic forms in the 14th century.

From the first quarter of the 13th c. on the outside walls of hall church there were buttresses thanks to which the architectural style of churches looked more gothic. Initially their bodies were simple, rectangular structures, however, in the third quarter of the century, they were enriched with polygonal chancels and two western towers. The height of elevation increased as well as the number of buttresses and windows. Churches started in the 4th quarter of the 13th c. – the Collegiate Church of the Holy Cross in Wrocław and the Cistercian church in Kamieniec Żąbkowski, present extensive, high bodies of the developed gothic architecture.

Keywords: Silesia, gothic architecture, hall churches

derborn, a w 1025 r.⁵ w Poitou rozpoczęto kościół klasztorny w Saint-Savin. W XII i XIII wzniesiono wiele kościołów halowych we Francji⁶, Niemczech⁷ i Hiszpanii⁸. Były to kościoły parafialne i zakonne. Niezwykle rzadko układ halowy otrzymywały katedry: we Francji katedra St. Pierre w Poitiers, rozpoczęta w 1162 r., a w Anglii katedra w Bristol, której chór powstał w latach 1298 – 1341.

Pierwsze kościoły halowe zaczęły się pojawiać na Śląsku na początku XIII w. razem z nową organizacją administracyjną i przestrzenną miast lokacyjnych, wprowadzoną przez ks. Henryka Brodatego⁹. W wyniku prowadzonych badań architektonicznych

¹ H. Busch, *L'art roman du sain Empire*, Paris 1963; W. Hansmann, *Kunstwanderungen in Westfalen*, Stuttgart 1966.

² P. Meyer, *Historia sztuki europejskiej*, Warszawa 1973; R. Oursel, *Bourgogne romane*, Paris 1968.

³ M. Durliat, *Rousillon roman*, Paris 1958.

⁴ G. Piltz, *Deutsche Baukunst*, Berlin 1959.

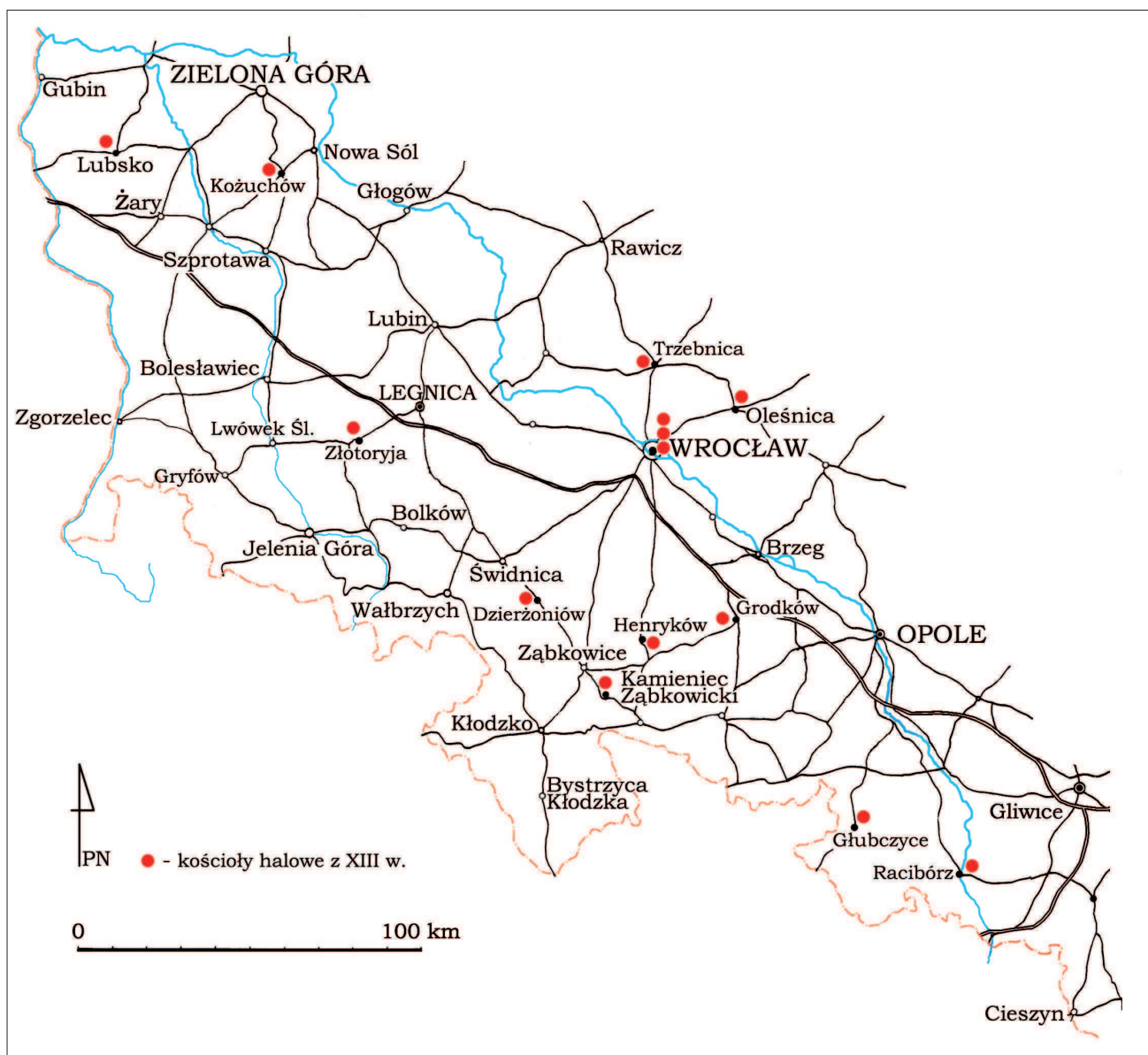
⁵ Y. Labande-Mailfert, *Poitou roman*, 1957.

⁶ *L'art roman en France*, red. M. Aubert, Paris 1961; P. Dimiere, J. Porcher, *L'art cistercien. France*, Paris 1962.

⁷ G. Dechio, G. v. Bezolt, *Die Kirchliche Baukunst des Abendlandes*, Stuttgart 1892; *Deutsche Baukunst*, Berlin 1959; W. Hansmann, *Kunstwanderungen in Westfalen*, Stuttgart 1966.

⁸ M. Durliat, *L'art roman en Espagne*, Paris 1962.

⁹ T. Kozaczewski, *Rozplanowanie, układ przestrzenny i rozwój miasta średniowiecznego*, Prace Naukowe Instytutu Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej (dalej IHASiT. PWR.), Wrocław 1973, nr 5 ser. Monografie nr 4; H. Kozaczewska-Golasz, *Miejskie kościoły parafialne pierwszej*

1. Rozmieszczenie kościołów halowych z XIII w.
1. Distribution of hall churches in the 13th c.

i archeologicznych można stwierdzić, że w XIII w. wzniesiono 15 kościołów halowych, 11 bazylikowych oraz kilka o innym układzie.

Przed badaniami Autorki¹⁰ z trzynastowiecznych hal znanych było sześć: kaplica św. Jadwigi

w Trzebnicy (pierwszy etap przebudowy na halę)¹¹, kościół franciszkański św. Jakuba we Wrocławiu¹², kościół cysterski w Kamieńcu Ząbkowickim¹³, kościół parafialny w Złotorzy¹⁴, którego korpus niektórzy badacze datowali na XIV w., podobnie jak koś-

połowy XIII w. na Śląsku, „Kwartalnik Architektury i Urbanistyki” (dalej „KaiU”), t. XXI, Warszawa 1986, z. 1, s. 17-42; H. Kozaczewska-Golasz, *Średniowieczne kościoły halowe Wrocławia, Architektura Wrocławia*, t. 3 Świątynia, red. J. Rozpędowskiego, Wrocław 1997, s. 31-49; H. Kozaczewska-Golasz, *Rozwój kościołów halowych na Śląsku w XIII w.*, w: *Monumenta conservanda sunt. Księga ofiarowana Profesorowi Edmundowi Małachowiczowi w siedemdziesiątą piątą rocznicę urodzin*, Wrocław 2001, s. 141-156.

¹⁰ H. Kozaczewska-Golasz, *Miejskie kościoły...*

¹¹ H. Tintelnot, *Die mittelalterliche Baukunst Schlesiens*, Kitzingen 1951; T. Kozaczewski, *O niektórych niewyjaśnionych prob-*

lemach kościoła poklasztorne w Trzebnicy, „Biuletyn Historii Sztuki”, R. 24, Warszawa 1962, nr 1, s. 119-123.

¹² T. Kozaczewski, *Pierwotny kościół franciszkański we Wrocławiu*, [w:] *Rozprawy Komisji Historii Sztuki WTN*, t. III, Wrocław 1963, s. 199-249.

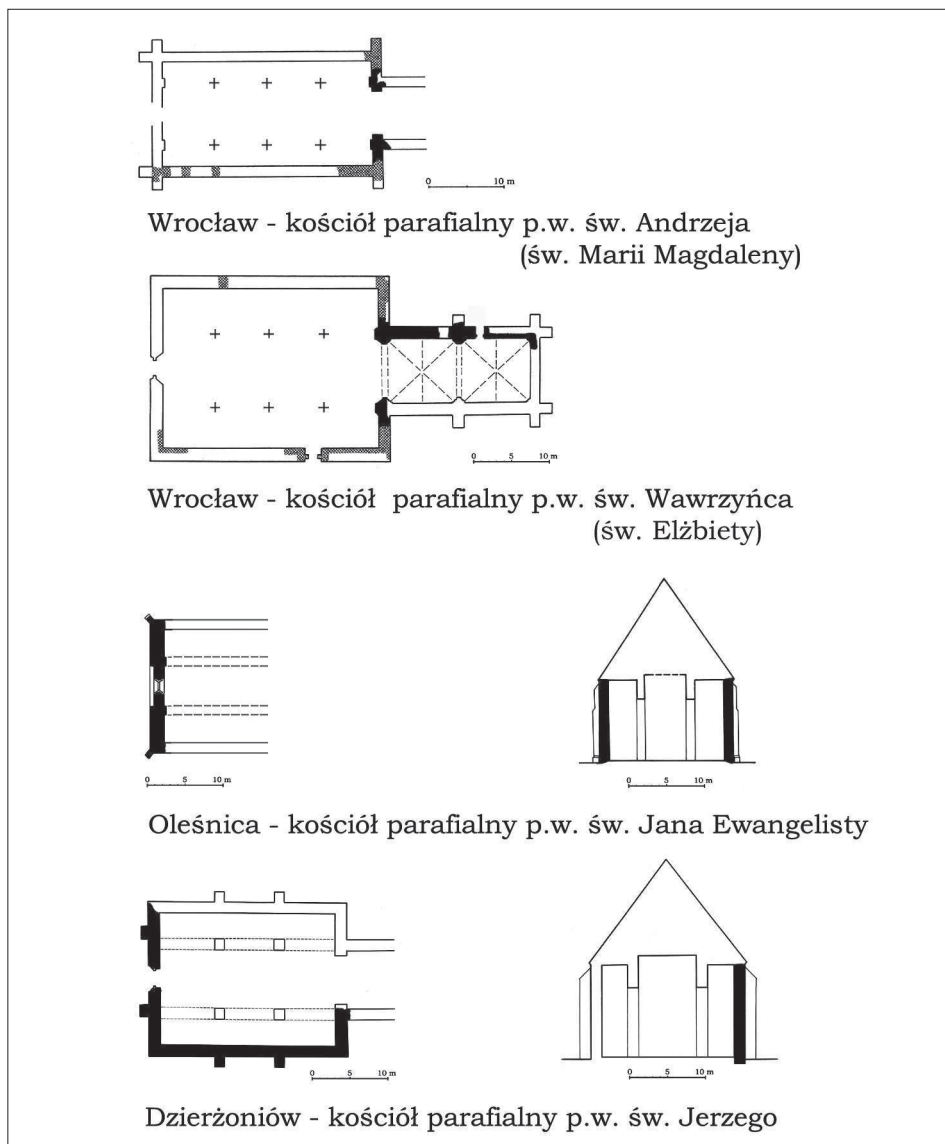
¹³ M. Kutzner, *Cysterska architektura na Śląsku w latach 1200 – 1330*, Toruń 1969.

¹⁴ Z. Rawska-Kwaśnikowa, *Trzy kościoły joannickie na Dolnym Śląsku*, Spraw. Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, 9, Wrocław 1954; B. Steinborn, *Złotorzyja, Chojnów, Świerzawa*, Wrocław 1959.

ciół parafialny w Raciborzu¹⁵ i korpus kościoła św. Bartłomieja, dolny kościół kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu¹⁶. W stosunku do kolegiaty wrocławskiej na wcześniejsze datowanie pozwoliły fakty ujawnione w pracach E. Małachowicza¹⁷ i E. Kaczmarka¹⁸.

Badaniami prowadzonymi w latach 2009-2012¹⁹ objęto wszystkie zachowane obecnie kościoły halowe w granicach historycznych Śląska (il. 1). Po

wykonaniu dokumentacji pomiarowej i fotograficznej kościołów, przeprowadzeniu badań architektonicznych i historycznych możliwe było odtworzenie pierwotnego wyglądu budowli z XIII w. Wyniki badań i rekonstrukcje obiektów stanowiły podstawę do analizy porównawczej rzutów, układów przestrzennych oraz detali architektonicznych i rzeźbiarskich zaprezentowanych w niniejszym artykule.

2. Kościoły parafialne z 1 poł. XIII w.
2. Parish churches from the first half of the 13th c.

¹⁵ M. Kutzner, *Racibórz*, seria Śląsk w Zabytkach Sztuki, Wrocław-Warszawa-Kraków 1965.

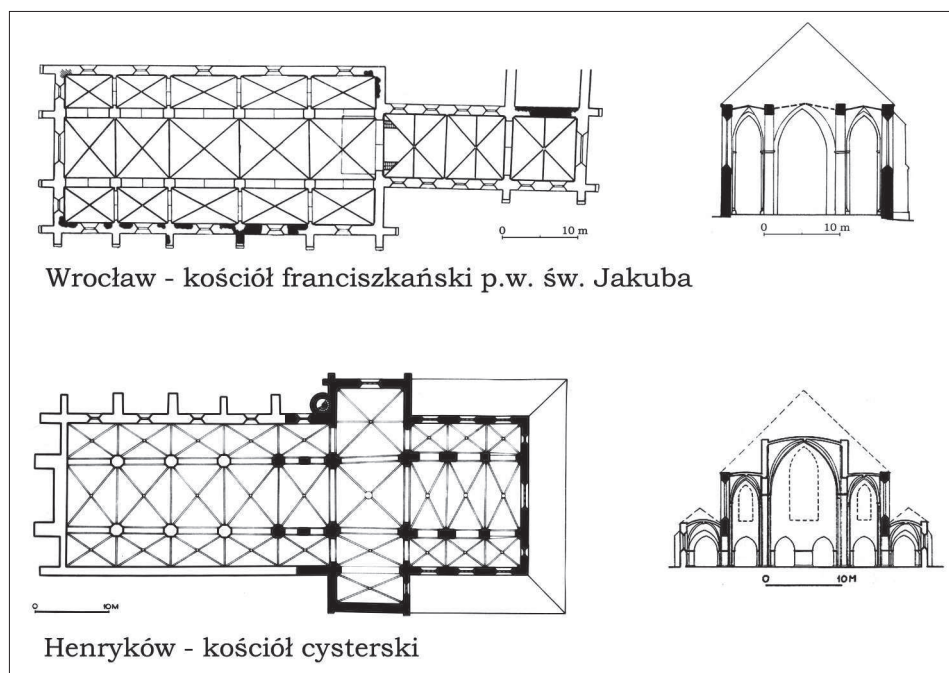
¹⁶ L. Burgemeister, *Die Kunstdenkmäler der Stadt Breslau*, Breslau 1930, cz. I, s. 174-204; H. Tintelnot, op. cit., s. 66-75; M. Kutzner, *Sztuka gotycka 1250 – 1500. Architektura*, w: *Sztuka Wrocławia*, red. T. Broniewski i M. Zlat, Wrocław-Warszawa-Kraków 1967, s. 69-72, 79-82, Z. Świechowski, *Architektura sakralna XIII-XV wiek*, w: *Wrocław. Jego dzieje i kultura*, red. Z. Świechowski, Warszawa 1978, s. 102-107.

¹⁷ E. Małachowicz, *Wrocławski zamek książęcy i kolegiata św. Krzyża na Ostrowie*, Wrocław 1994.

¹⁸ E. Kaczmarek, *Rzeźba architektoniczna XIV wieku we Wrocławiu*, Wrocław 1999.

¹⁹ Badania Autorki nad średniowiecznymi kościołami halowymi na Śląsku były finansowane z funduszy Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, potem przez Narodowe Centrum Nauki.

3. Kościoły zakonne rozpoczęte w 2 ćw. XIII w.
3. Abbey churches started in the second quarter of the 13th c.

Pomiary kościołów i ich detali zostały wykonane przez Autorkę oraz studentów Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, doktorantów i młodych pracowników Wydziału w okresie od 1980 r. do 2011 r. Rysunki inwentaryzacji z analizą stratygraficzną i rekonstrukcje kościołów wykonała Autorka (oprócz podpisanych nazwiskiem innego autora). Fotografie Autorki pochodzą z kilku ostatnich lat.

1. Rzut i bryła

Pierwsze kościoły halowe na Śląsku pochodzą z 1 tercji XIII w. i wzniesiono je najpierw zapewne we Wrocławiu – kościół św. Wawrzyńca (św. Elżbiety) i kościół św. Andrzeja (św. Marii Magdaleny)²⁰ (tabela, il. 2). Wprawdzie stan zachowania far Wrocławia nie daje możliwości jednoznacznego odtworzenia ich wysokości, to popularność układów halowych na Śląsku pozwala przypuszczać, że pierwsze hale wzniesiono w stolicy księstwa, a następnie miasta poszły za jej przykładem. Możemy więc przypuszczać, że korpusy wrocławskich kościołów

parafialnych (a co najmniej jednego z nich) miały układ halowy. Kolejne obiekty powstały w Oleśnicy i Dzierżoniowie²¹. Zachowane ściany szczytowe w pełni ukazują ich halowy układ.

Kościół z 1 tercji XIII w. charakteryzowały się prostymi układami przestrzennymi, na które składał się prostokątny bezwieżowy korpus, niezbyt wydłużony, nakryty dwuspadowym dachem oraz najpewniej prostokątne prezbiterium. Kościół św. Wawrzyńca we Wrocławiu posiadał także zakrystię po północnej stronie prezbiterium, po której pozostał tylko portal²². Nowym elementem tych kościołów były prostokątne zakończenia prezbiteriów i naw bocznych. Różniły się one od wcześniej wznoszonych romańskich założeń bazylikowych z apsydami, które kontynuowano jeszcze na początku XIII w. w kościołach parafialnych w Złotoryi, Środzie Śląskiej, Namysłowie, Głogowie i Ziębicach.

Wnętrza korpusów nawowych podzielone były na trzy nawy, z których środkowa była blisko dwukrotnie szersza od naw bocznych. Tylko w kościele w Dzierżoniowie znany jest rozstaw filarów, wy-

²⁰ T. Broniewski, T. Kozaczewski, *Pierwotny kościół św. Marii Magdaleny we Wrocławiu*, „KAIU”, t. XII, Warszawa 1967, z. 1, s. 3-22; C. Lasota, J. Rozpędowski, *Pierwotny kościół parafialny św. Wawrzyńca i św. Elżbiety we Wrocławiu*, Prace Naukowe Instytutu Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej (dalej IHASiT. PWr.) nr 6, Studia i Materiały nr

13, s. 61-65; H. Kozaczewska-Golasz, *Średniowieczne kościoły halowe Wrocławia...*, s. 31-33.

²¹ H. Kozaczewska-Golasz, *Miejskie kościoły...*, s. 20, 21, 25, 26.

²² C. Lasota, J. Piekalski, *Kościół św. Elżbiety we Wrocławiu w świetle badań archeologicznych*, w: *Z dziejów wielkomięskiej fary. Wrocławski kościół św. Elżbiety w świetle historii i zabytków sztuki*, red. M. Zlat, Wrocław 1996 r., s. 11-18.

znaczonych przez zachowane przypory ściany południowej. W nawie środkowej przeszła były zbliżone do kwadratu, zaś w nawach bocznych – prostokątne o proporcjach dwóch kwadratów. W pozostałych trzech budowach nie znamy wielkości przeszł.

Nowy układ kościoła parafialnego przyjęli także franciszkanie wrocławscy dla rozpoczętego w latach 1232-1234 nowego kościoła św. Jakuba²³ (il. 3). Kościół miał wydłużone trójprzęsłowe prezbiterium, zakończone prostokątnie oraz pięcioprzęsłowy korpus nawowy. Bryła była znacznie wydłużona w stosunku do kościołów parafialnych, a ściany zewnętrzne rozczłonkowane przyporami. W trójnawowym wnętrzu nawa główna była szersza o przeszłach kwadratowych oraz prostokątnych, a w nawach bocznych odpowiadały im przeszła podłużne prostokątne.

Bardziej złożony układ planowano dla cysterskiego kościoła w Henrykowie, rozpoczętego około 1230 r.²⁴ Miała to być budowla trójnawowa z transeptem i prezbiterium z obejściem w układzie halowym, otoczonym wieńcem niskich kaplic (il. 3). Służki zachowane w narożach ścian prezbiterium i obejścia wyznaczają planowaną wysokość naw. Z uwagi na większą szerokość nawy środkowej od naw bocznych część środkowa miała być nieco wyższa. Do najazdu tatarskiego w 1241 r. zrealizowano prezbiterium ze służkami zwieńczonymi głowicami. Po przerwie w budowie spowodowanej najazdem zmieniono koncepcję układu przestrzennego – zrezygnowano z systemu halowego na rzecz bazylikowego, w którym nawa główna była wyższa od pierwotnie planowanej. Służek z głowicami nie wykorzystano do osadzenia żeber, lecz je podwyższono i na nowych głowicach oparto żebra sklepienne²⁵. Trzy nawy nakrywały najpewniej jeden dach dwuspadowy. Kaplice były dużo niższe, i być może nakryte także dachami dwuspadowymi, które pozwalały na znaczne obniżenie okien w ścianach prezbiterium.

Około połowy XIII w. wzniesiono kościoły parafialne w Grodkowie i Koźuchowie²⁶ (il. 4). Bryły tych kościołów nadal składały się z prostokątnego prezbiterium i niezbyt wydłużonego prostokątnego bezwieżowego korpusu nawowego. W Grodkowie wystąpiły dwa dodatkowe elementy – zakrystia oraz kruchta. Ściany zewnętrzne rozczłonkowane były przyporami, które na narożach ustawiono diagonalnie. W szerokiej nawie głównej planowano przeszła wyraźnie prostokątne, którym w nawach bocznych miały odpowiadać przeszła kwadratowe. Sądząc po zachowanej wschodniej ścianie korpusu nawowego, planowane wysokości naw były podobne do wcześniejszych obiektów.

W kościele w Koźuchowie, w którym zachowało się prezbiterium i ściana zachodnia korpusu nawowego, prawdopodobnie przeszła nawy środkowej były prostokątne, a w nawach bocznych odpowiadały im wydłużone przeszła prostokątne. Prezbiterium nie miało przypór, w korpusie zachowały się tylko narożne przypory zachodnie. Być może odpowiadały im przypory ścian podłużnych.

W Złotorzy po 1250 r. podjęto budowę korpusu nawowego przy wcześniej wzniesionej części wschodniej z transeptem²⁷ (il. 4). Zmieniono pierwotną koncepcję i korpus, zamiast bazylikowego, otrzymał układ halowy z dwiema wieżami zachodnimi. Prześła sklepień krzyżowych w nawie głównej mają plan prostokąta, a w nawach bocznych odpowiadają im przeszła kwadratowe. Zachodnie wieże są jednymi z pierwszych wież w kościołach halowych obok kościoła w Głubczycach. Wcześniej dwie wieże zachodnie wzniesiono w kościele parafialnym w Głuchołazach około 1235 r. Stanowią one jedyną pozostałość po kościele, którego planu ani układu przestrzennego nie znamy²⁸. Budowa korpusu kościoła w Złotorzy ciągnęła się do początku XIV w. We wcześniejszej ścianie południowej występują trzy przypory stosunkowo krótkie, a wieża nie miała

²³ T. Kozaczewski, *Pierwotny kościół franciszkański we Wrocławiu*, Prace Komisji Historii Sztuki Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, t. III, Wrocław 1963, s. 199-249; C. Lasota, J. Rozpędowski, *Rozwój przestrzenny kościoła franciszkańskiego we Wrocławiu*, Prace Naukowe IHASiT. PWr., nr 15, ser. Studia i Materiały nr 8, Wrocław 1981, s. 53-64; H. Kozaczewska-Golasz, *Średniowieczne kościoły halowe Wrocławia...*, s. 33, 35.

²⁴ M. Kutzner, *Cysterska architektura...*, s. 80-83; T. Kozaczewski, *Pierwotne założenie kościoła cystersów w Henrykowie*, Prace Naukowe IHASiT. PWr., nr 22, Studia i Materiały nr 11, Wrocław 1989, s. 141-155.

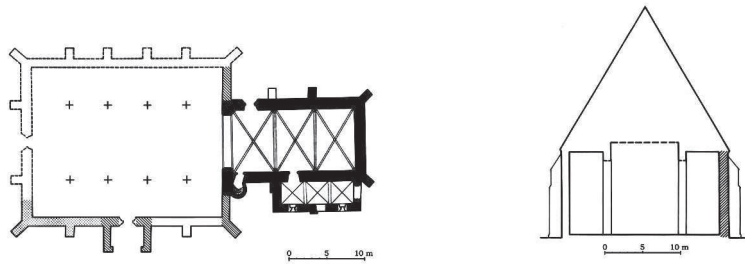
²⁵ E. Łużyniecka, *Architektura średniowiecznych klasztorów cysterskich filiacji lubiąskiej*, Wrocław 1995, s. 86-112, nie

zwróciła uwagi na nietypowe służki o podwójnych głowicach, a czas powstania prezbiterium określiła na II fazę realizowaną od połowy XIII w.

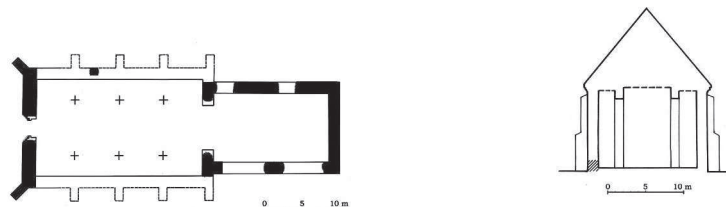
²⁶ H. Kozaczewska-Golasz, *Miejskie kościoły...*, s. 21-23.

²⁷ H. Kozaczewska-Golasz, T. Kozaczewski, *Trzynastowieczny kościół NP Marii w Złotorzy*, Prace Naukowe IHASiT. PWr., nr 22, seria Studia i Materiały nr 11, Wrocław 1989, s. 113-139.

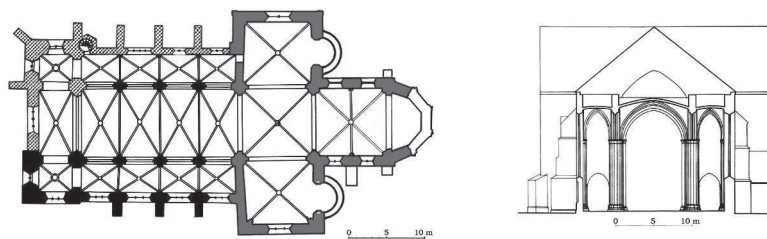
²⁸ J. Pilch, *Leksykon zabytków architektury Górnego Śląska*, Arkady, Warszawa 2008; T. Kozaczewski, H. Kozaczewska-Golasz, *Portale trzynastowiecznej architektury na Śląsku*, Wrocław 2009 r., s. 135; Z. Świechowski, *Katalog architektury romańskiej w Polsce*, Warszawa 2009, s. 85-88.

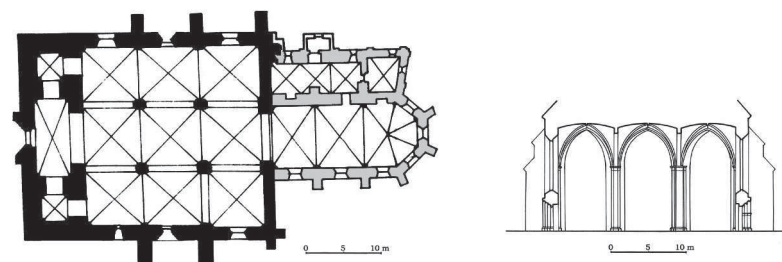
Grodków - kościół parafialny p.w. NP Marii

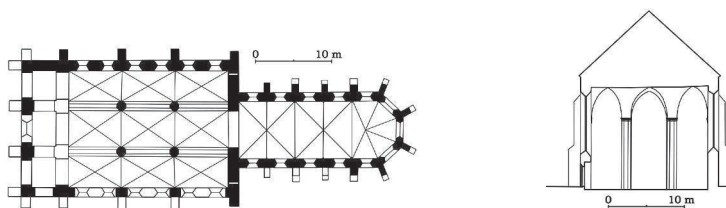
Kozuchów - kościół parafialny p.w. Panny Marii

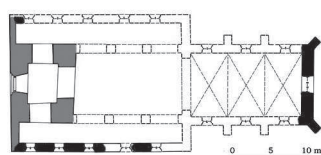
Złotoryja - kościół parafialny p.w. NMP

Głubczyce - kościół parafialny p.w. Panny Marii

Racibórz - kościół parafialny p.w. NPM

Lubsko - kościół parafialny p.w. NMP

Legenda
 ■ wcześniej
 ■ XIII w.
 ▨ XIV-XVI w.
 □ rekonstr.

4. Kościoły parafialne z 2 poł. XIII w.
 4. Parish churches from the second half of the 13th c.

przypór. Po stronie północnej przypory są zdecydowanie dłuższe, występują także przy wieży.

Z 3 ćw. XIII w. pochodzi kościół parafialny w Głubczycach, z którego zachował się korpus na planie dziewięciopółowym z dwiema wieżami zachodnimi²⁹ (il. 4). Kwadratowym przeszłom w nawie głównej, charakterystycznym dla 1 tercji XIII w., odpowiadają kwadratowe przeszła w nawach bocznych³⁰. Fara w Głubczycach otrzymała dwie wieże zachodnie o grubych murach bez przypór. Prezbiterium zostało zburzone w XIX w., kiedy wzniesiono dwunawowy transept i nowe prezbiterium³¹. Według rysunku M. Hasaka pierwotne prezbiterium było zakończone wielobokiem, a ściany wzmocniono niewielkimi przyporami. Po jego północnej stronie wznosiła się zakrystia.

W 2 poł. XIII w. wzniesiono korpus nawowy kościoła parafialnego w Raciborzu³² (il. 4). Budowla posiadała wcześniejsze wydłużone prezbiterium zakończone wielobocznie. Po stronie zachodniej wznosiły się dwie graniaste wieże. Kościół ma inny układ przeszł niż dotychczas stosowano – nawy boczne są nieznacznie węższe od środkowej, a prostokątne przeszła sklepienne otrzymały układ podłużny, a nie poprzeczny. Sklepienia są późniejsze, ale pierwotną wielkość przeszł wyznaczają przypory, pomiędzy którymi znajdują się po dwa okna³³.

Kościół w Lubsku (il. 4) budowano w 2 połowie XIII w., a pod koniec tego stulecia przebudowano³⁴. Z pierwszego etapu pochodzi ściana wschodnia prezbiterium z przyporami diagonalnymi oraz zachodnia

wieża wbudowana do wnętrza. Ściany zewnętrzne korpusu po przebudowie otrzymały wysokie okna dwudzielne, zachowane w zachodniej części. Wnętrze i część wschodnią kościoła zmieniono w XVI w.

Przebudowę romańskiego, bazylikowego kościoła cysterskiego w Trzebnicy na halowy rozpoczęto od budowy kaplicy św. Jadwigi około 1269 r.³⁵ (il. 5). Prostokątna kaplica zakończona od wschodu wielobokiem przekryta została sklepieniem krzyżowym o przeszłach prostokątnych. Jej bryła cechuje się niespotykaną dotychczas smukłością i wertykalizmem, uzyskanym dzięki gęsto rozmieszczonym przyporom i wysokim oknom maswerkowym.

W 1288 r. rozpoczęto budowę kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu. Prezbiterium, transept i mury obwodowe dolnego kościoła św. Bartłomieja oraz część wschodnia górnego powstały do 1295 r.³⁶ (il. 5). Wysokość górnego kościoła niewiele przewyższa wcześniej wzniesioną kaplicę św. Jadwigi w Trzebnicy. Przyjęte proporcje wysokościowe wnętrza kontynuowano w halowym korpusie w XIV w. Ponieważ budowla ma dwa poziomy, bryła zewnętrzna jest niezwykle wysoka.

Z końca stulecia pochodzi wschodnia część kościoła cysterskiego w Kamieńcu Żąbkowickim, rozpoczęta w 1272 r.³⁷. Należą do niej: trójnawowe halowe prezbiterium, długi jednonawowy transept oraz pierwsze przeszło korpusu nawowego (il. 5). Pierwotnie po wschodniej stronie prezbiterium i transeptu znajdowały się kaplice. Prezbiterium zamknięto od wschodu prostą ścianą, podobnie jak wcześniejszy

²⁹ T. Chrzanowski, M. Kornecki, *Sztuka Śląska Opolskiego*, Kraków 1974.

³⁰ Ibidem, s. 34. M. Kornecki widział w kościele w Głubczycach wpływy czeskie. Wczesnymi kościołami z trzema nawami o zbliżonej szerokości były: kościół parafialny Panny Marii w Krakowie z początku XIII w., kościół św. Jana w Toruniu z 2 ćw. XIII w. oraz krakowski kościół dominikański z połowy XIII w.

³¹ M. Hasak, *Die katholische Stadtpfarrkirche zu Leobschütz*, „Oberschlesien“, 6, 1907 – 1908.

³² T. Chrzanowski, M. Kornecki, op. cit.; M. Kutzner, *Racibórz...*

³³ M. Kutzner, *Racibórz...*, uważał, że układ okien w Raciborzu stał się wzorem dla twórców kościoła św. Krzyża we Wrocławiu. Trudno się z tym zgodzić, gdyż w kościele wrocławskim okna występują po jednym na osi między przyporami, których rozstaw wynika z układu sklepień dolnego kościoła.

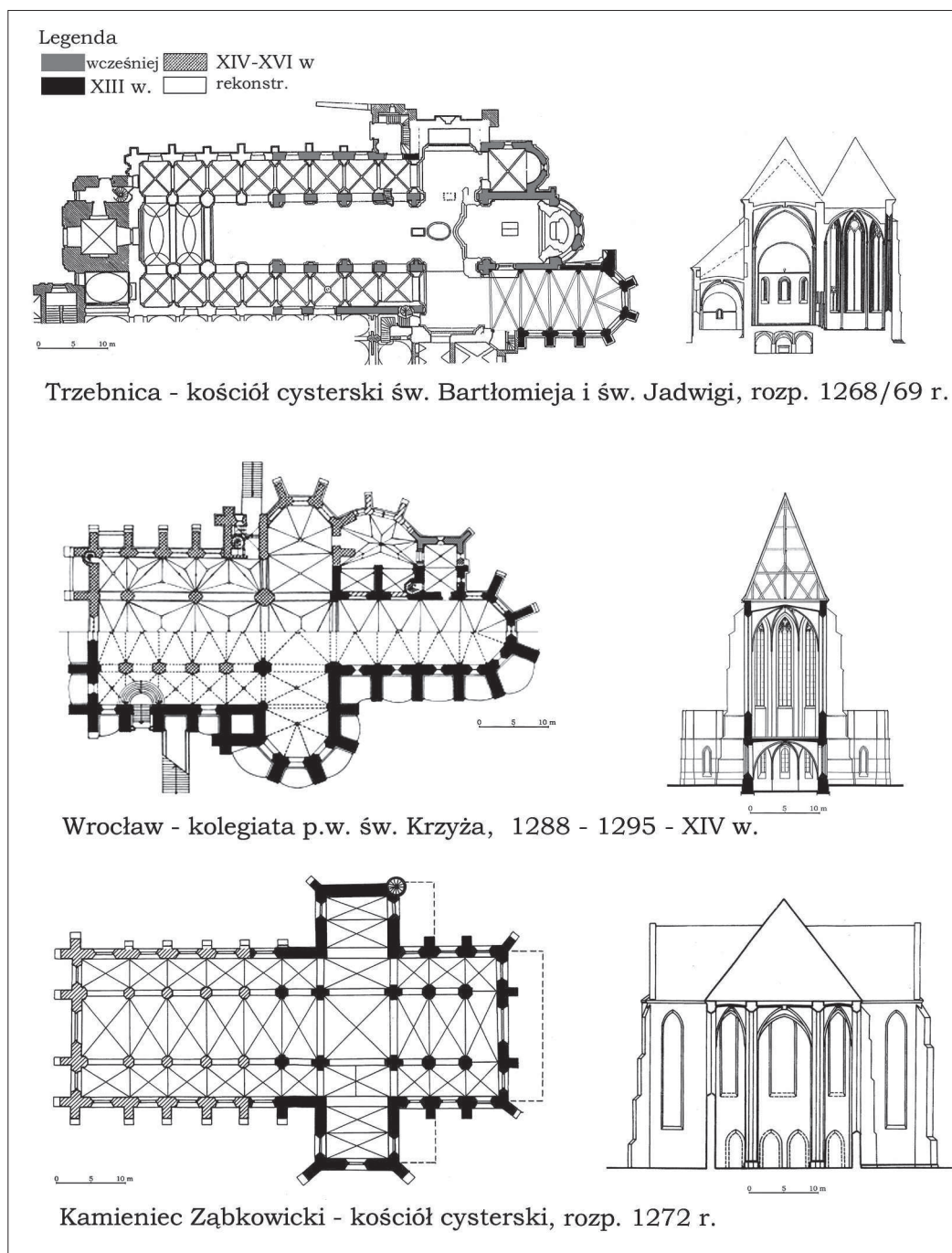
³⁴ S. Kowalski, *Zabytki środkowego Nadodrza*, Zielona Góra 1976, s. 143-147; H. Golasz (H. Kozaczewska-Golasz), *Lubsko, Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NPM*, Wrocław 1980, mpis w BDZ w Zielonej Górze.

³⁵ T. Kozaczewski, *Wielonawowe założenia sakralne w trzynastym wieku na Śląsku*, maszynopis 1991.

³⁶ Większość badaczy datę poświęcenia kolegiaty odnosi do prezbiterium. R. Kaczmarek, *Rzeźba architektoniczna XIV w. we Wrocławiu*, Wrocław 1999, przypomniał, że zwornik na skrzyżowaniu dolnego transeptu ozdobiony był herbem ks. Mechtyldy, która wyjechała z Polski w 1290 r. po śmierci męża Henryka IV. Oznacza to zdaniem autorki niniejszego opracowania, że sklepienia w transepcie ukończono przed jej wyjazdem. E. Małachowicz, *Wrocławski zamek...*, stwierdził, że z powodu „niezbyt mocnego gruntu” od początku wznoszono cały obwód fundamentów wraz z korpusem. Także mury obwodowe całego kościoła dolnego powinny być realizowane równomiernie i zapewne zostały ukończone do 1295 r. oraz co najmniej prezbiterium górnego kościoła. S. Stulin, *Kolegiata p.w. Świętego Krzyża i św. Bartłomieja*, w: *Architektura gotycka w Polsce*, op. cit. s. 264-265; czas powstania prezbiterium określił na lata 1320-1330, „z wykorzystaniem reliktów wcześniejszej budowli”, a korpusu na lata 1340 – 1371.

³⁷ M. Kutzner, *Cysterska architektura...*, s. 86-88; H. Kozaczewska-Golasz, T. Kozaczewski, *Kościół pocysterski p.w. N.M. Panny w Kamieńcu Żąbkowickim*, Prace Nauk. IHASiT. PWr., Wrocław 1988, nr 19, seria Studia i Materiały nr 9, s. 235-276, rys. 42; E. Łużyniecka, *Architektura średniowiecznych klasztorów...*, s. 121 i nn.

5. Kościoły zakonne i fundacje książęce z 2 poł. XIII w.
 5. Abbey churches and dukes' foundations from the second half of the 13th c.

kościół cysterski w Henrykowie. Cały kościół w Kamieńcu Ząbkowickim został przesklepiony. Jego wysokość jest zdecydowanie większa od wcześniejszych obiektów, ale niewiele niższa od elewacji prezbiterium kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu.

2. Konstrukcja i sklepienia

Konstrukcję kościołów tworzyły grube mury obwodowe, w większości obiektów z przyporami oraz arkady międzynawowe na filarach. Wyraźny jest

układ podłużny ścian konstrukcyjnych, powiązany z układem poprzecznym wzmocnionym przyporami, nawet w niektórych kościołach niesklepionych. W 1 połowie XIII w. przypory narożne umieszczano najczęściej na przedłużeniu ścian (Wrocław – kościół parafialny i kościół franciszkański). W kościele w Dzierżonowie występują po dwie przypory na środku ściany południowej i zachodniej, nie ma przypór narożnych. Tylko przy zachodniej fasadzie kościoła w Oleśnicy występują przypory diagonalne, prawdopodobnie najwcześniejsze wśród kościo-

łów halowych. W 1 ćwierci XIII w. mury korpusów nawowych nie były obciążone sklepieniami. W kościołach z 2 ćwierci i w 2 połowie XIII w. stosowano już sklepienia, ale tylko w korpusie kościoła franciszkańskiego we Wrocławiu układ konstrukcyjny ścian podłużnych został połączony z układem poprzecznym, które tworzyły łęki między przęsłami i przypory (il. 3 – 6). Pozostałe kościoły nie miały łęków jarzmowych, tylko żebra. Parcie ze sklepień nawy głównej i środkowej części naw bocznych przenosiły filary międzynawowe, a pozostałe parcie z naw bocznych – mury zewnętrzne wzmocnione przyporami. W kościołach zakonnych nie było przypór po stronie klasztoru.

Wnętrza halowych kościołów parafialnych z 1 połowy XIII w. w większości nie posiadały sklepień. Z zachowanych prezbiteriów tylko w kościele św. Wawrzyńca we Wrocławiu stwierdzono pozostałości dwuprzęsłowego sklepienia sześcioczęściowego z gurtem, pilastrami i narożnymi słuźkami (il. 2). W miejscach, gdzie nie ma słuźek musiały być wsporniki, podobnie jak w prezbiterium kościoła parafialnego w Złotorzy, rozpoczętego w układzie bazylikowym z transeptem³⁸. W pozostałych farach sposób przekrycia części wschodniej nie jest znany.

Korpusy nawowe czterech wczesnych kościołów halowych najpewniej przekryte były stropami. W kościele św. Wawrzyńca we Wrocławiu zamierzano początkowo założyć sklepienie, na co wskazują półfilary łuku tęczowego ze słuźkami, jednak brak słuźek w pozostałych częściach budowli świadczy o rezygnacji ze sklepień. W kościele św. Andrzeja zachowały się gurdy na wschodniej ścianie korpusu oraz przypory w przedłużeniu tej ściany i zachodniej, nie ma słuźek ani innych śladów sklepień. W kościele w Dzierżonowie występują przypory, ale pozostałości tynku na poddaszu świadczą o przekryciu nawy bocznej stropem.

W 2 ćw. XIII w. rozpoczęto budowę kościoła franciszkańskiego św. Jakuba we Wrocławiu i kościoła cysterskiego w Henrykowie. W odróżnieniu od kościołów parafialnych budowle te, wznoszone dzięki fundacjom książęcym, prezentowały znacznie bogatszą architekturę. W obu kościołach całe wnętrza zamierzano przesklepić (il. 3, 6). W kościele

franciszkańskim długie trójprzęsłowe prezbiterium przekryte było trzema kwadratowymi przęsłami sklepienia sześcioczęściowego, a przęsło wschodnie dodatkowo wydzielone gurtem pełniło funkcję apsydy. Słuźki narożne schodziły aż do posadzki, natomiast słuźki pośrednie były podwieszane³⁹. Z elementów tych zachowały się bazy słuźek oraz skute ciosy wsporników i słuźek. Pięcioprzęsłowy korpus nawowy przekryty był sklepieniami krzyżowo-żebrowymi o kwadratowych lub zbliżonych do kwadratu przęsłach w nawie głównej i prostokątnych przęsłach w nawach bocznych. Sklepienia w nawach bocznych opierały się na przyściennych półfilarach ze słuźkami. W nawie głównej prawdopodobnie zastosowano słuźki podwieszane⁴⁰. Ściany wzmocnione były wysokimi przyporami, na narożach w przedłużeniu murów, z wyjątkiem elewacji północnej, gdzie znajdował się klasztor.

W kościele w Henrykowie przęsła w nawie środkowej prezbiterium były prostokątne o proporcjach dwóch kwadratów, a w nawach bocznych – kwadratowe⁴¹. Nie można jednak w nawie środkowej wykluczyć sklepienia sześcioczęściowego. Przęsło wschodnie jako część obejścia pozostałoby prostokątne. Zachowały się słuźki narożne, a między nimi wsporniki (il. 3). Mimo znacznej wysokości sklepień nie zastosowano przypór. Elementem utrzymującym system konstrukcyjny były kaplice otaczające partię wschodnią z trzech stron. W kaplicach sklepienia spoczywały na słuźkach, dobrze zachowanych po stronie południowej.

W kościołach parafialnych z 2 połowy XIII w. przypory występowały we wszystkich budowlach, na narożach najczęściej diagonalne, oprócz naroży wież w Głubczycach i południowej wieży w Złotorzy (il. 4). W kościołach sklepionych zachowano arkady międzynawowe, a układ konstrukcyjny był łączony podłużno – poprzeczny. Przęsła nawy środkowej w Grodkowie i Koźuchowie planowano zapewne prostokątne, w Złotorzy zrealizowano sklepienia krzyżowe o przęsłach prostokątnych w nawie środkowej i prawie kwadratowych w nawach bocznych (il. 7). W Głubczycach i Raciborzu wzniesiono korpusy dziewięciopolowe, w tym drugim obiekcie – nieco wydłużony. We wnętrzach układ poprzecz-

³⁸ Planowane sklepienie sześcioczęściowe zostało później wzniesione jako krzyżowe dwuprzęsłowe.

³⁹ T. Kozaczewski, *Pierwotny kościół franciszkański we Wrocławiu...*

⁴⁰ Zarys fundamentów filarów ośmiobocznych odsłoniętych przez C. Lasotę i J. Rozpędowskiego nie odpowiada formie

zachowanych półfilarów przyściennych ze słuźkami. Jeżeli powstały w tym samym czasie, to albo filary miały inny przekrój niż ich fundamenty, albo zmieniono koncepcję po wzniesieniu murów obwodowych.

⁴¹ wg rekonstrukcji T. Kozaczewskiego, *Pierwotne założenie...*

6. Henryków – kościół cysterski, nawa północna prezbiterium
6. Henryków – Cistercian church, northern nave and chancel

7. Złotoryja – kościół parafialny, wnętrze
7. Złotoryja – parish church, interior

ny konstrukcji podkreślają wiązki słuźek, które występują w Złotoryi, Głubczycach i Trzebnicy (il. 8). Przęsła oddzielają łęki jarzmowe o profilu żebra. W Raciborzu we wcześniej wzniesionym prezbiterium znajdują się słuźki podwieszane, w korpusie pozostały wsporniki. Kaplica św. Jadwigi w Trzebnicy jest ostatnim obiektem halowym, w którym wiązki słuźek podtrzymujące sklepienie sięgają do posadzki.

W prezbiterium kościoła św. Bartłomieja we Wrocławiu (1288 – 1290 r.) żebra sklepień wtapiają się w wieloboczne półfilary (il. 9). W transepcie oraz pozostałych wnętrzach dolnego i górnego kościoła wrocławskiej kolegiaty św. Krzyża zrezygnowano z rozczłonkowania ścian (il. 10, 11). Także w kościele cysterskim w Kamieńcu Ząbkowickim żebra wtapiają się w ściany (il. 12). Parcie ze sklepień w obu kościołach z 3 ćw. XIII w. przejmują wysokie przypory o kilku uskokach, na narożach transeptu w Kamieńcu Ząbkowickim poprowadzone przekątniowo.

3. Wnętrza

Kościoły z 1 tercji XIII w. składały się z prostokątnego prezbiterium i korpusu nawowego połączonych otworem tęczowym. Tylko w odniesieniu do prezbiterium kościoła św. Wawrzyńca we Wrocławiu można odtworzyć układ wnętrza. Dwuprzęsłowe prezbiterium podzielone było parą pilastrów ze słuźkami, a kolejne słuźki znajdowały się w narożach (il. 2). Ta pionowa artykulacja została zmieniona jeszcze w XIII w.⁴², skuto pilastry, a ścianę pokryto tynkiem z imitacją układu cegieł. Korpusy nawowe przekryte stropami miały ściany wewnątrz gładkie, jedynie z oknami.

Proporcje wysokościowe we wrocławskim kościele franciszkańskim nie odbiegały od stosowanych w farach i wynosiły w nawie głównej 1:1,8. Jednak kościół przekryty sklepieniami prezentował się inaczej. Ściany otrzymały pionowe rozczłonkowanie w postaci półfilarów, lizen i słuźek, na które spły-

⁴² C. Lasota, J. Piekalski, *Kościół św. Elżbiety we Wrocławiu...*

8. Trzebnica, kaplica św. Jadwigi, wnętrze
8. Trzebnica, St. Hedwig Chapel, interior

9. Wrocław – kościół św. Bartłomieja, prezbiterium
9. Wrocław – Church of St. Bartholomew, chancel

10. Wrocław – kościół św. Bartłomieja, skrzyżowanie i północne ramię transeptu
10. Wrocław – Church of St. Bartholomew, crossing and the northern arm of the transept

wały żebra sklepienne. Wrażenie smukłości potęgowały wysokie okna umieszczone w każdym przęśle. Zdecydowanie wyższa miała być nawa środkowa w kościele cysterskim w Henrykowie, ale jej proporcje przekroju poprzecznego w stosunku do wcześniejszych obiektów były podobne. Ściany pozostawały prawdopodobnie gładkie, bez podziałów, ze słupkami tylko na narożach (il. 3, 6).

Od około połowy XIII w. artykulację pionową tworzyły wiązki podwieszonych słupek i wysokie okna ostrołukowe, które po raz pierwszy wśród kościołów halowych wystąpiły w prezbiterium kościoła w Grodkowie (il. 13). Wcześniej pojawiły się w prezbiterium katedry wrocławskiej rozpoczętej w 1242 r.

W pełni przesklepione zostały kościoły parafialne z 2 poł. XIII w. w Złotorzy i Głubczycach (il. 7,

11. Wrocław – kolegiata św. Krzyża, prezbiterium
 11. Wrocław – Collegiate Church of the Holy Cross, chancel

14). W obu kościołach na ścianach występują wiązki cylindrycznych słupek oraz wysokie okna, nadające wnętrzu charakter gotyku klasycznego. W Złotorzy wszystkie filary korpusu posiadają wiązki słupek. W Głubczycach filar krzyżowy i przekształcone półfilary wschodnie korpusu zaopatrzone w słuźki, pozostałe są ośmioboczne, wydłużone podłużnie⁴³. Dziewięcioprzęsłowe wnętrze kościoła w Głubczycach jest przestronne, z szeroko rozstawionymi filarami. Natomiast w Złotorzy w nawie głównej przeszła są prostokątne, a w wąskich nawach bocznych - kwadratowe. Mimo gęsto rozstawionych fi-

larów, dzięki wąskim, dobrze oświetlonym nawom bocznym także odnosi się wrażenie przestronności wnętrza. Proporcje nawy głównej są bliskie dwóch kwadratów, w Złotorzy trochę niższe. Te dwa kościoły miały po dwie zachodnie wieże. W Złotorzy ich wnętrza stanowiły przedłużenie naw. W Głubczycach szerokości wież były mniejsze niż szerokości naw bocznych. Ich wnętrza łączyły się wysokimi arkadami, ale nie tworzyły spójnej całości.

Pionową artykulację słuźkami i bardzo wysokimi oknami zastosowano w kaplicy św. Jadwigi w Trzebnicy, będącej zapewne pierwszym etapem

⁴³ K. Barczyńska, *Architektura sakralna Śląska z lat 1268-1320*, praca doktorska, mpis 2006 r., zinterpretowała różnice jako

zmianę koncepcji - pierwotny kościół planowano z transeptem, zamienionym na wschodnie przeszła korpusu.

12. Kamieniec Ząbkowicki – kościół cysterski, wnętrze prezbiterium
 12. Kamieniec Ząbkowicki – Cistercian church, chancel interior

przebudowy kościoła cysterskiego na halowy (il. 8). W nieukończonym prezbiterium także występuje służka narożna, ale brak jest kolejnych służek na widocznym fragmencie ściany podłużnej, gdzie znajdują się sedilla. Kaplica św. Jadwigi będąca wspaniałym przykładem gotyku klasycznego jest równocześnie ostatnim przykładem rozczłonkowania wnętrza służkami. Późniejsze są tylko w kościołach w Głubczycach, Złotorzy i Jaworze⁴⁴, których korpusy wcześniej rozpoczęte budowano dłużej.

Prawdopodobnie w 2 połowie XIII w. powstał korpus kościoła parafialnego w Raciborzu (il. 15). Dziewięciopole wewnątrz posiada przeszłą lekko prostokątną o układzie podłużnym. Ściany wnętrza są gładkie, z dwoma oknami pomiędzy przyporami. Niewątpliwie rozwiązaniem to, z występującymi tylko w tym kościele dwoma oknami w przeszle, miało służyć lepszemu oświetleniu wnętrza o szerokich nawach bocznych.

Dwa kościoły halowe rozpoczęte w 4 ćw. XIII w. – kolegiata św. Krzyża we Wrocławiu⁴⁵ i kościół cy-

⁴⁴ Kościół parafialny w Jaworze rozpoczęto w 2 poł. XIII w., ale filary i układ przestrzenny pochodzą z początku XIV w. i z tego powodu obiekt umieszczony został wśród kościołów czternastowiecznych.

⁴⁵ Wprawdzie halowy korpus nawowy pochodzi z początku XIV w., ale jego proporcje wynikają z proporcji i wielkości przyjętych w prezbiterium, stanowią kontynuację koncepcji z końca XIII w.

13. Grodków – kościół parafialny, wewnątrz prezbiterium
13. Grodków – parish church, chancel interior

sterski w Kamieńcu Ząbkowickim – mają wnętrza zdecydowanie wyższe i smuklejsze w proporcjach, zwłaszcza w Kamieńcu. Ściany wewnątrz są bez podziałów, jedynie z wysokimi oknami, a żebra sklepienne wtapiają się wysoko w mury (il. 11, 12). Zrealizowano w nich wnętrza według nowej koncepcji, kontynuowanej w XIV w.

4. Elewacje

Elewacje podłużne kościołów parafialnych z 1 poł. XIII w., zwieńczone dość wysokimi dachami, początkowo były gładkie, ale już we wrocławskim kościele św. Andrzeja ujęte zostały w narożne przypory (il. 2). W kościele św. Wawrzyńca we Wrocławiu prezbiterium otrzymało dodatkowe przypory na osi ściany, wielkości i rozmieszczenie okien nie są znane. Wyjątkowo w kościele w Dzierżonowie nie ma przypór narożnych, tylko pośrednie, okna nie zachowały się (il. 16). W cysterskim kościele w Henrykowie, rozpoczętym ok. 1230 r. elewacje prezbiterium otoczonego kaplicami miały gładkie ściany podzielone dużymi oknami (il. 16). Sięgały

one wysoko aż pod gzyms (we wnętrzu do strefy sklepiennej) i schodziły tak nisko, jak im na to pozwalały kaplice. Prawdopodobnie dolne partie okien były niewidoczne od zewnątrz, gdyż zasłaniał je dwuspadowy dach nad kaplicami. W 2 ćw. XIII w. w kościele franciszkańskim we Wrocławiu w elewacjach występowały przypory rozmieszczone w dużych odległościach, a między nimi okna zajmujące górną połowę ścian. W części wschodniej przypory wydzielają tylko prostokątną apsydę z dwoma oknami od południa, a w prezbiterium okna usytuowano dość gęsto na tle gładkiej ściany (il. 16).

Prezbiteria kościołów parafialnych z 2 poł. XIII w. miały ściany rozczłonkowane przyporami, między którymi znajdowały się wysokie okna maswerkowe (il. 17). Budowle nakrywały wysokie dachy dwuspadowe. W Grodkowie przy prezbiterium od południa wzniesiono niską zakrystię, a na osi elewacji południowej usytuowano otwartą kruchtę. Parafialny kościół w Lubsku (il. 17) z 2 poł. XIII w. z wieżą wbudowaną do wnętrza korpusu został przebudowany w końcu XIII w. Korpus nawowy zachował mury bez przypór, w których wykonano duże dwudzielne okna gęsto rozmieszczone. Z prostokątnego prezbiterium pozostała tylko ściana wschodnia z przyporami diagonalnymi. Można przypuszczać, że posiadało ono także elewacje podłużne rozczłonkowane przyporami z oknami jak w korpusie.

Prezbiteria w Głubczycach i Raciborzu były wydłużone i zakończone wielobocznie (il. 18). Była to istotna zmiana w porównaniu z prezbiteriami prostokątnymi, zarówno w bryle jak i w elewacji. W Złotorzy prezbiterium z wieloboczną apsydą i transept pochodziły z pierwszego okresu budowy 1211 – 1230. Prezbiterium miało ściany gładkie z wysoko usytuowanymi dwudzielnymi oknami. Apsyda ozdobiona była blendami arkadowymi na kolumienkach, po których pozostała głowica.

W elewacji południowej korpusu nawowego w Złotorzy wykonano szerokie trójdzielne okna wypełniające niemal całą szerokość przestrzeni między przyporami (il. 18). W Głubczycach okna są mniejsze i węższe niż w Złotorzy. W Raciborzu wybrano inne rozwiązanie – po dwa wąskie i wysokie okna w każdym przęśle między przyporami. W Głubczycach, Złotorzy i Raciborzu po stronie zachodniej wznosiły się wieże. W dwóch pierwszych obiektach ich mury pozbawione były przypór. Wieże były podzielone gzymsami na kilka pięter i dochodziły do wysokości korony murów korpusu lub kalenicy